Blond holka - Samson, Jaroslav Lenk

```
    G             C      G   Ami     G      D7    G
1. Bydlela u nás ve vchodu blonďatá holka, žádná dáma,
     Hmi           Ami      C       Hmi      G     D7
   kluci ji zvali na sodu, říkala: díky, já radši sama,
     C             G                                D7
   vlasy malinko přes čelo a do nosu trochu jí pršelo,
        G            C   G
   tak dívčí, až to bolelo,
   C         G      C           G      C           G       D7   G
   a já se styděl, jen jsem ji viděl, na co v mý hlavě se myslelo.
2. Prázdniny spadly do léta, jen vítr rozvál pampelišky,
   ta dívka jela do světa a já pro ni verše střádal z knížky
   a jenom v noci ve spaní bral jsem jí hlavu do dlaní
   a špatně šlo mi vstávání,
   ten, kdo si počká, ten prý se dočká, takže mi zbylo to čekání.
3. Ještě noc voní děvčaty, už vlaštovek jsou plný dráty
   a cesty zjara počatý jsou konce sukní rozevlátý,
   některé letní příběhy končí bez lásky, bez něhy,
   tak i můj skončil pod sněhy,
   nesmělý trouba, co trochu moc hloubá, vzbuzuje vždycky jen úsměvy.
4. Umřel rok, asi hodně pil, už zase kvetou vlčí máky,
   každej svou šanci uchopil a nased' na svý vlastní vlaky,
   každej svou vlastní kolejí, tak lidé lásku ztrácejí,
   tak končí každý, kdo klame ji,
   a svobodná máma chodívá sama s kočárem naší alejí.
```